

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴՐԱՄԱՆ

ՄԵՐ ԳԵՏԸ

3434

891 995
Z-30

ՆԿ. Բ. ՄԵՍՐՈՊՅԱՆԻ

ՄԵՐ ԳԵՏԸ

1.

Յազու աւրի
կատարին
ձյունն ե նստած
վողջ տարին:
Ձյունը հալվում ե
կամայ,
կաթիլ - կաթիլ
իջնում ցած,
թագուն խոսում,
փափսում,
բարի դիպչում
բշփշում:
Ու ձորերի
փեշերով
հաղար առվակ
յերգելով
շտապում են
դեպի վար՝
դառնում գետակ
մի վարար—
այնքան համեղ
ու մաքուր,
վոր կոչվում ե
Մեղրաջուր:

891.9913

2-30 2.

Վոլոր—մոլոր
ոճի պես
Մեղրաջուրը
փրփրադեղ
դուրս ե գալիս
լայն հովիտ,
փսում ջուրը
իր վճիտ,

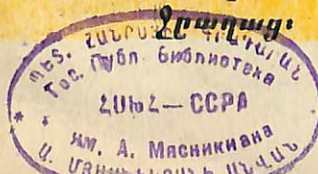
1007
33620

1468

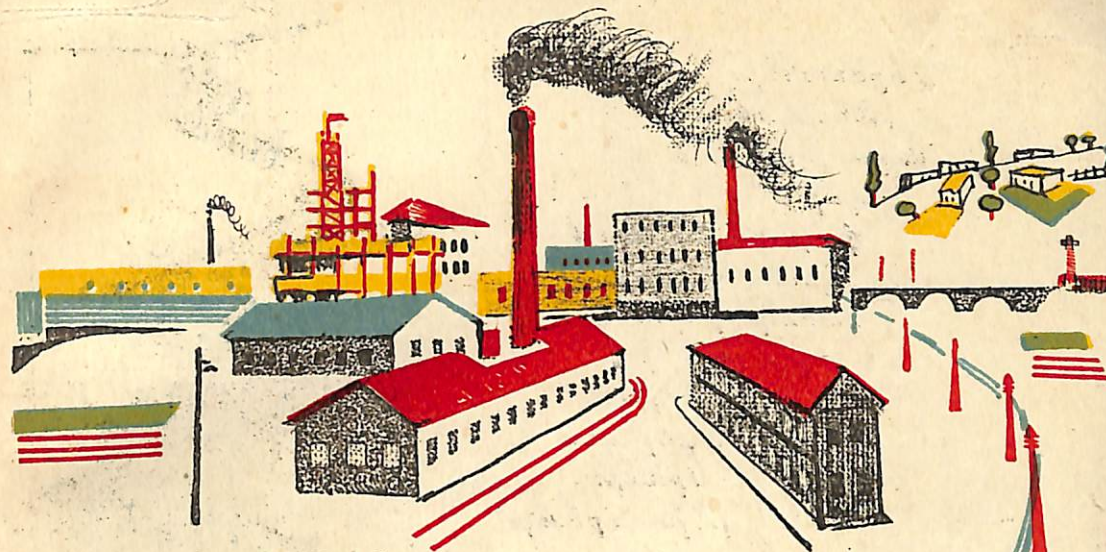
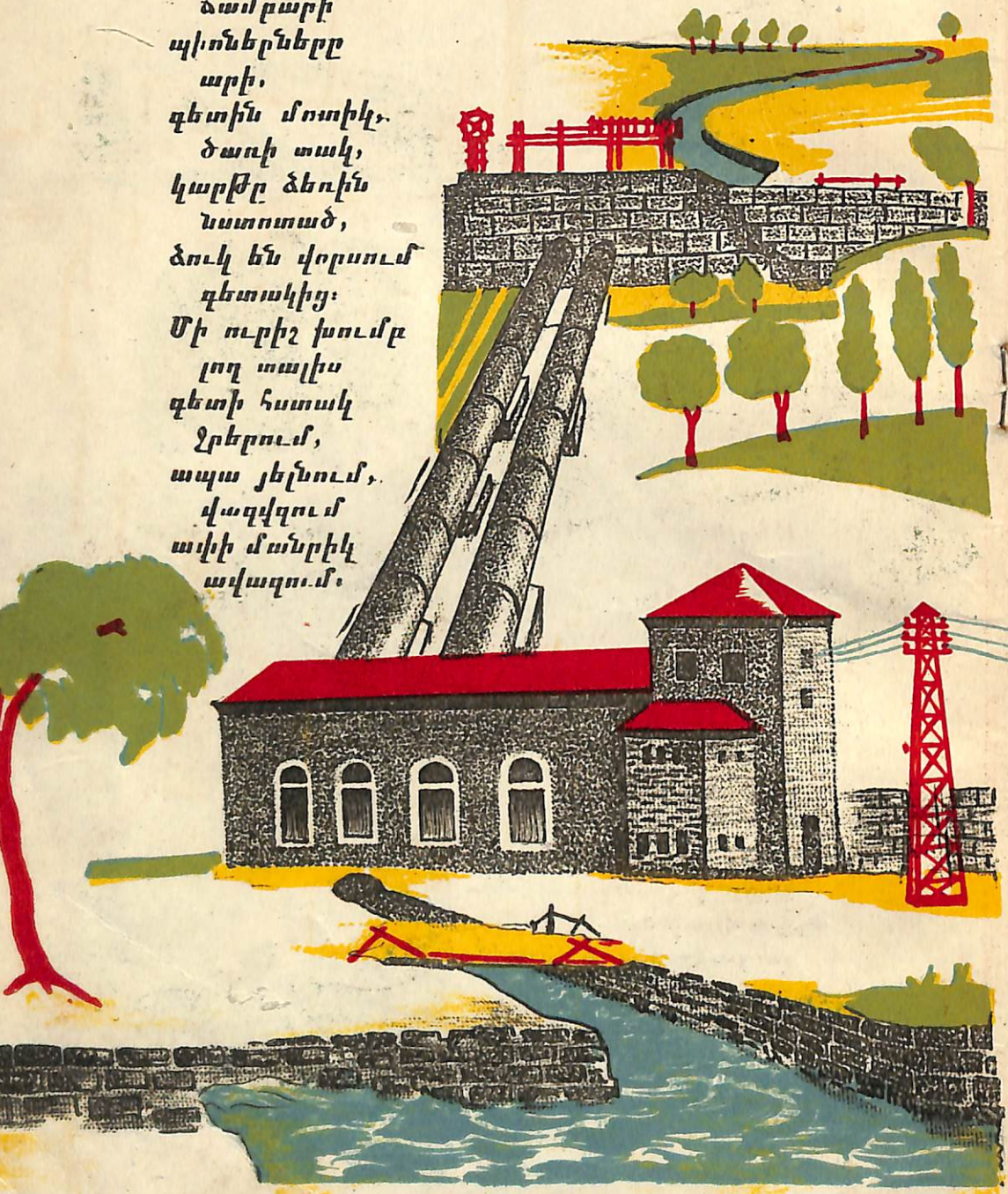
Ջուր ե տալիս
կոլխոզի
այգուն, արտին
ու ցանքսին,
ապա անցնում
նավով ցած,
պտտացնում

2004

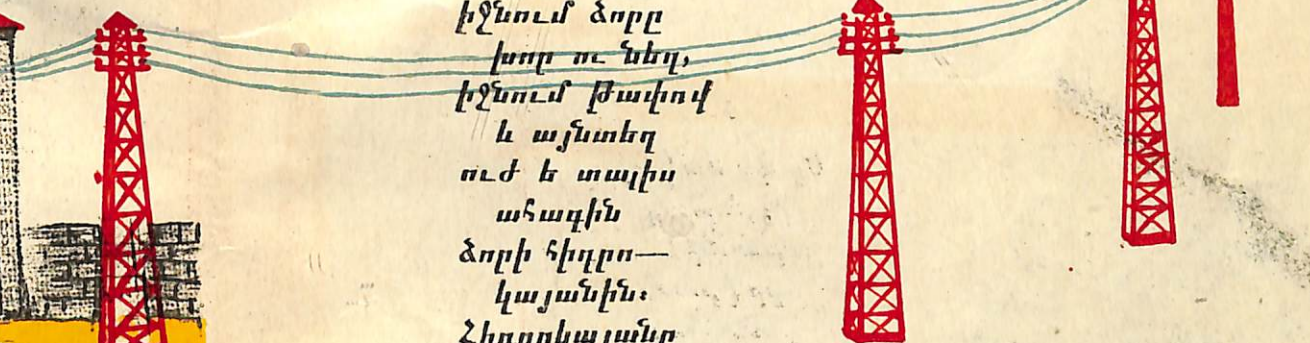
46797-ահ

Վրաններից
 ճամբարի
 պիտոներները
 արի,
 գետին մոտիկ,
 ծառի տակ,
 կարթը ձեռին
 նստոտած,
 ձուկ են վորսում
 գետակից:
 Մի ուրիշ խումբ
 լող տալիս
 գետի հստակ
 ջրերում,
 ապա յեղնում,
 վազվզում
 ավի մանրիկ
 ավազում:

3.

Հետո անցնում ե
 հովտից
 Մեղրաջուրը
 փրփրալից՝
 իջնում ձորը
 խոր ու նեղ,
 իջնում թափով
 և այնտեղ
 ուժ ե տալիս
 ահագին
 ձորի հիզրո—
 կայանին:
 Հիզրոկայանը
 հսկա
 լույս ե տալիս
 մոտակա
 քաղաքներին,
 գյուղերին,
 պտուկտ տալիս
 անդադար

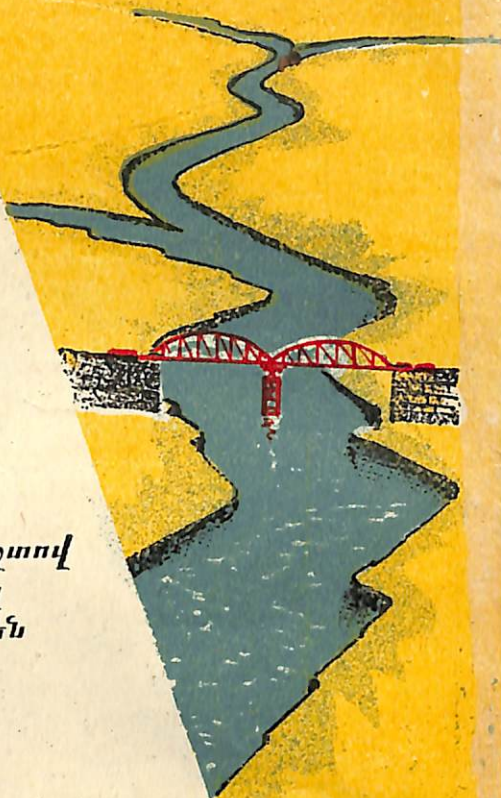

մերենաներ
անհամար:
Ապա յեղնում ե
հպարտ
փոփում, դաշտում
լուռ, հանդարտ:
Նստեղ, դաշտում
նրա հետ

խառնվում են
յերեք գետ
ու միասին,
լայն, արձակ,
անծայր դաշտով
ընդարձակ
ընթանում են
բլբլում,
արևի տակ
պլպլում:

4.

Ել գետակ չի
սրընթաց,
չարաճճի,
փրփրած,
այլ հսկա գետ
խոր, անտակ:
Ջուրը պղտոր,
ընդարձակ,
վրան կամուրջ
ահագին —
ամուր ճամպա
գնացքին:

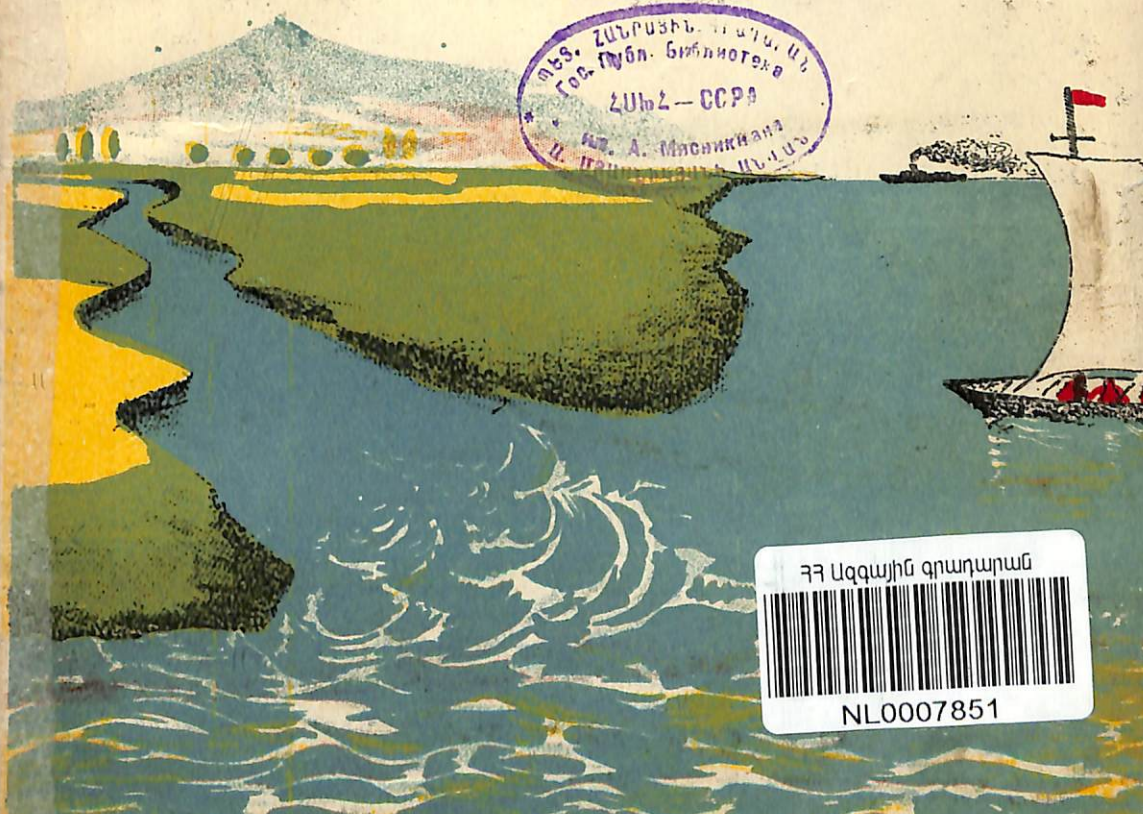
Մեծ ու պստիկ
նավակներ
սլանում են
վար ու վեր:

5.

Դաշտի ծայրին,
ծովին մոտ,
նա դառնում ե
մտածկոտ,
վոր հեռացավ
նա հավետ

իր ափերից
բուրավետ:
Մին ել ծովը
անսահման
բաց ե անում
իր բերան
և ընդունում
իրա մեջ
Մեղրաջրին
խոր ու մեծ:

1584000

ԳԻՆԵՍ 35 ՀՈՊ.

254

Ա.ԱՅՐԱԼԵՏԻՆ ՈՒՄԱ ՐԵԿԱ

ԳԻՅ ՀՏՐ ԱՐՄԵՆԻԻ ԷՐԻՎԱՆԻ

ԴԵՐԵՎՈՒՄ 1964 ՓՐԻՄՈՒՄ 2682 ՀԻՄՆԵՆՈՒՄ ԴԻՅ. Ն. 2075 ԵՐԻՎԱՆ 3000